

Aşkın Çıkmadan Kırkı

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 07 Mayıs 2019

Ölü ırmaktan yana yok ki t/asam;
Aşkın asası sergüzeşt ölüm
Sanrıların muhatabı günbegün.
Ölü kamberime ağıtlar yaktım dün:
Sevici yokuşlara da serildim düğüm düğüm...

Aşkın b/atağına süzöldüm
Süzüldü yüzüm aslında ne yalanım
Ne de dibine kadar hüzne battım.
Aşkın hümayunu gölgeli varlığım
Ar'ımda saklı umudum bir de mahrem
Yetilerinde göğün
Apansız serildiğim yürek iklimim.
Konuşluyum illa ki aşka, azizim:
Sevip de sevimyi talep etmeden Tanrıdan
Her halükarda közümde biten bir gül'üm
Sanrılar bekası hüznün
Bir de çatık kaşlı elemin arka penceresi
Oysaki ufkumda saklı benim tüm gizemim.

Azıcık sokulduğum hangi yürekte
Taşa tutulduğum pek bir aşikâr, azizim:
Sevecen sesinde umudun
Kar beyazı ömrün hangi kopuk sayfasında
Devindim ki dün yüzlü mizacın
Ölümün de ayracı
Çözemediğim o kördüğüm:
Biteviye örselen mağdur bir kuş
Dikiş tutamadan ömrün fırlattığı
İssız yakası şehrin aslında
Fitratına müdahil ettiğim tek içimlik şiirler babında
Kör yetilerim;
Vasıfsız sevdiceğim bir gölge.

Aşkın andığı yetim yüreğin de

Sahibi olmalı belki de hicabın
Tükettiği o iri tabakalı beyitlerin
Sezindiği söylemler kadar
Batılında hükmün
Bir kor sızı
Aklımdan geçen mademki yüreğin de esintisi
Son mu bulmalı yani,
Epriyen aşkın soluna geçmeden sözüm
Sevi dilinde bir yenilgiyim ben.

Aşkın çıkmadan kırkı
Serptiğim her mevsim
İçimdeki taşkın mizacın da elyaf dirayeti
Beylik bir hezeyan;
Benlik bir minval
Şimdiyle dargın
Dünüme kırgın
Yarına mı çıkacak sanki hüznüm?
Bir bir didindiğim göğün sarmalında
İçime düşen aşkın azabında
Bilediğim kadar bilemediğim...